

EISLEK TRAIL

JUNI 2020

BESCHRIJVING TOCHT

Deze wandelroute loopt doorheen karaktervol en goed bewaard landschap en vertrekt in Kautenbach, een dorpje genesteld diep in een vallei. Onderweg naar Clervaux en het Woltz dal trek je door afgelegen en soms weidse landschappen om uiteindelijk te stijgen naar de hoog gelegen waterscheidingslijn tussen het Rijn- en Maasgebied. Je steekt daar de grens over naar België en ontdekt er de Ardense plateaus om daarna af te dalen in de vallei van de Ourthe, met als einddoel het mooi gelegen stadje La Roche-en-Ardenne. Deze lange wandelroute van het Rijn- naar het Maasbekken, is bewegwijzerd in beide richtingen. Je wandelt afwisselend over discrete paadjes in de zoom van valleien en over bredere, meer open veldwegen op de hooggelegen plateaus. Deze tocht kan je boeken bij het Zuiderhuis. Daar is bagagevervoer voorzien.

DEELNEMERS

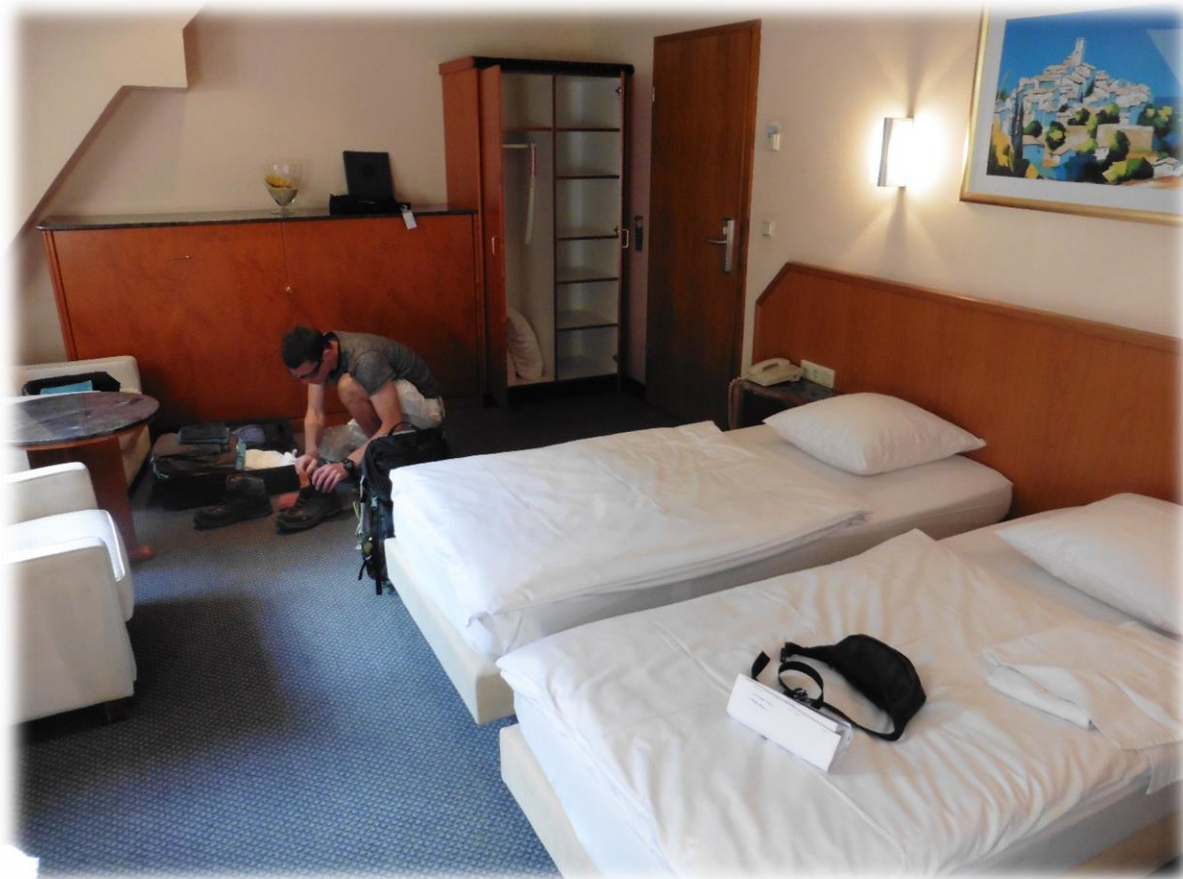

Link is Gaston Bertholet uit Mortsels. Gaston is 38 jaar en zeer sportief. Hij gaat regelmatig lopen en is werkzaam in een bakkerij, een restaurant en een biowinkel. Rechts is Ludwig D'Haese uit Merchtem. Ludwig is enkele jaartjes ouder dan Gaston en het is voor de tweede maal dat we samen op wandelvacantie gaan.

Onderstaand kaartje geeft de gehele Eislek Trail weer.

Maandag 22 juni 2020

In de namiddag zijn we met de trein aangekomen in Clervaux waar we een kamer voor twee nachten hebben in hotel Koener. Vervolgens verkennen we het stadje.

Het 15de eeuwse kasteel van Clervaux, hoog op de rots gebouwd, verheft zich boven de woningen van het dorp die er in de vorm van een hoefijzer omheen zijn gebouwd. Het

prachtige kasteel , vernield tijdens de Tweede Wereldoorlog, werd volledig gerestaureerd en is op vandaag de dag de eerbiedwaardige getuige van een roemrijk verleden.

De romaanse kerk is geheel gebouwd uit leisteen. De kerk werd gebouwd tussen 1908 en 1910 en bevat de relikwieën van twee broers die in het jaar 303 werden onthoofd.

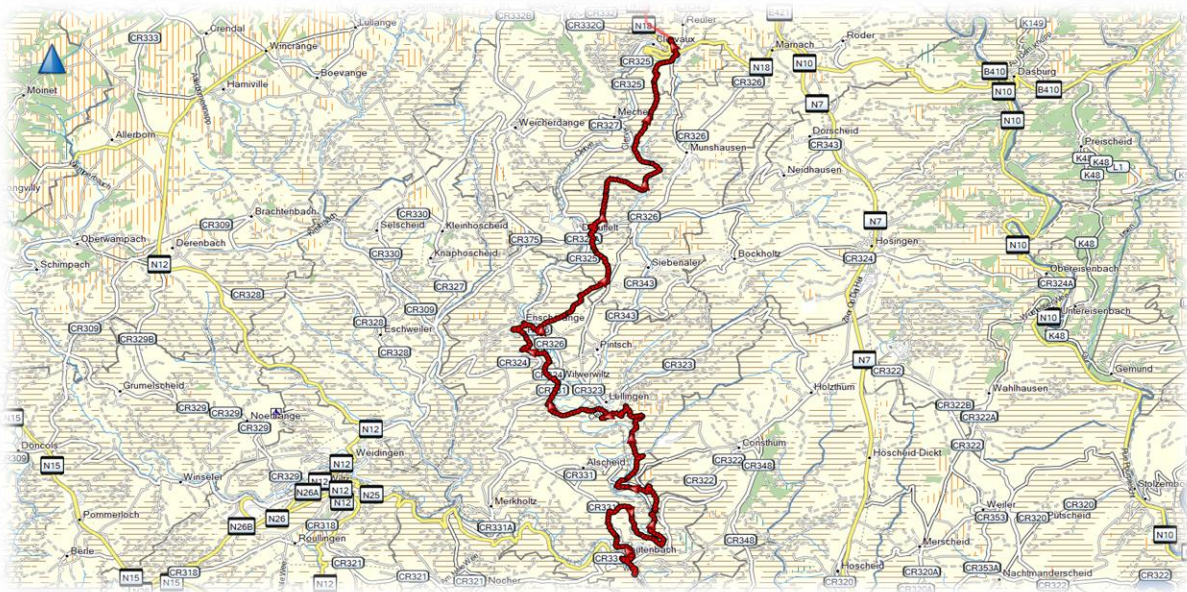

Een Duitse overmacht overrompelde hier, tijdens het Ardennenoffensief, de belangrijke Amerikaanse eenheid van kolonel Hurley Fuller, die verschillende toegangswegen bewaakte.

Het verzet was vergeefs, maar bezorgde de Duitsers wel vertraging. Ruim een maand later zouden de geallieerden de Slag om de Ardennen alsnog winnen.

Dinsdag 23 juni 2020

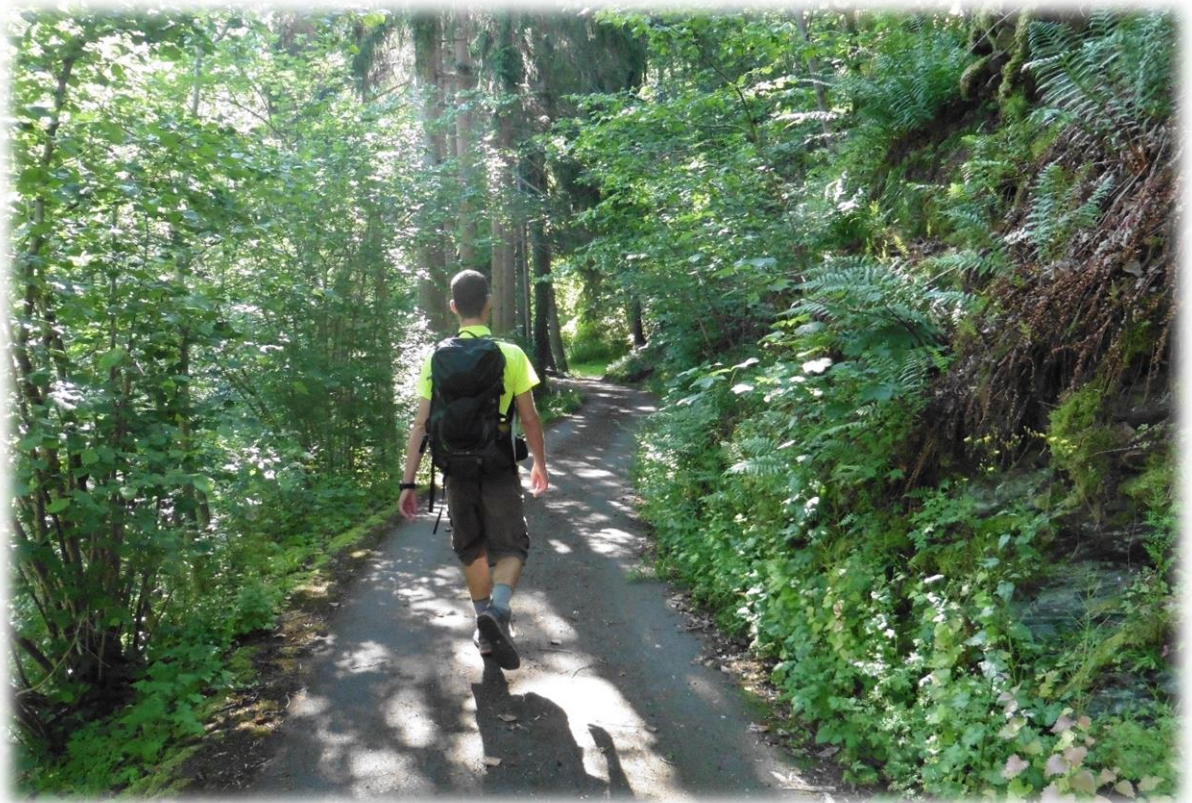
- Van : Kautenbach
- Naar : Clervaux
- Afstand : 28 km
- Stijgen : 1100 m
- Dalen : 900 m
- Duur : 8 uur

Met de trein verplaatsen we ons naar het begin van de Eislek Trail. Uiteraard is een mondkapje in deze coronatijden verplicht.

Het dorpje Kautenbach telt minder dan 300 inwoners en is dan ook een zeer rustig plaatsje.

Het riviertje Wiltz ontspringt nabij Bastenaken en mondt na 42 km uit in de Sûre nabij Bourscheid.

Het is meteen klimmen door de bossen naar een hoogplateau van waar we prachtige vergezichten hebben.

Op een zeer smalle rotsige heuvelkam, omgeven door dichte bossen en ver van grote verkeersaders, staat het kasteel Schibberech. Het is een van de mooiste en meest mysterieuze kastelen van Luxemburg. Dit kasteel werd begin de 15de eeuw gebouwd maar werd nadien

meerdere keren vernield en terug heropgebouwd. In 1939 werd het een jeugdherberg maar in 1941 kwam het in Duitse handen en werd het gebruikt voor de Hitlerjugend. Momenteel is het in privé-bezit en kan het kasteel niet worden bezocht.

Het pad waar we nu op lopen heet het kreeftenpad. In 1748 zou de eigenaar op zijn domein

twee boeren van Hoscheid hebben betrappt die rivierkreeften aan het vangen waren. Als straf werden de twee stropers opgelegd om de oostelijke hellingweg, naar het kasteel, uit te hakken.

Het noorden van Luxemburg wordt Öesling of Eislek genoemd en verwijst naar de Luxemburgese Ardennen. De naam heeft een Keltische oorsprong “Eis” wat “water”

betekent. De term “Lek” is vergelijkbaar met het Bretoense “Lech” wat “plaats” betekent.

Vingerhoedskruid is een twee- of meerjarige plant. De plant bevat digoxine en digitoxine. Beide stoffen zijn zeer giftig. Het zijn vooral de groene blaadjes en de zaden die veel gif

bevatten. 2 tot 3 gram gedroogde blaadjes of zaadjes kunnen de dood teweeg brengen door hartstilstand. In zeer verdunde vorm worden de sappen van de plant ook medicinaal gebruikt bij hartritmestoornissen en voor oedemen.

Het plateau van de Ardennen vertoont gelijkenis met hooglanden, weinig vruchtbare en kalkarme gronden, een ruw klimaat en bossen op een ondergrond van harde zandsteen,

leisteen, kwartsiet en fylliet uit de geologische periodes Devoon en Cambrium.

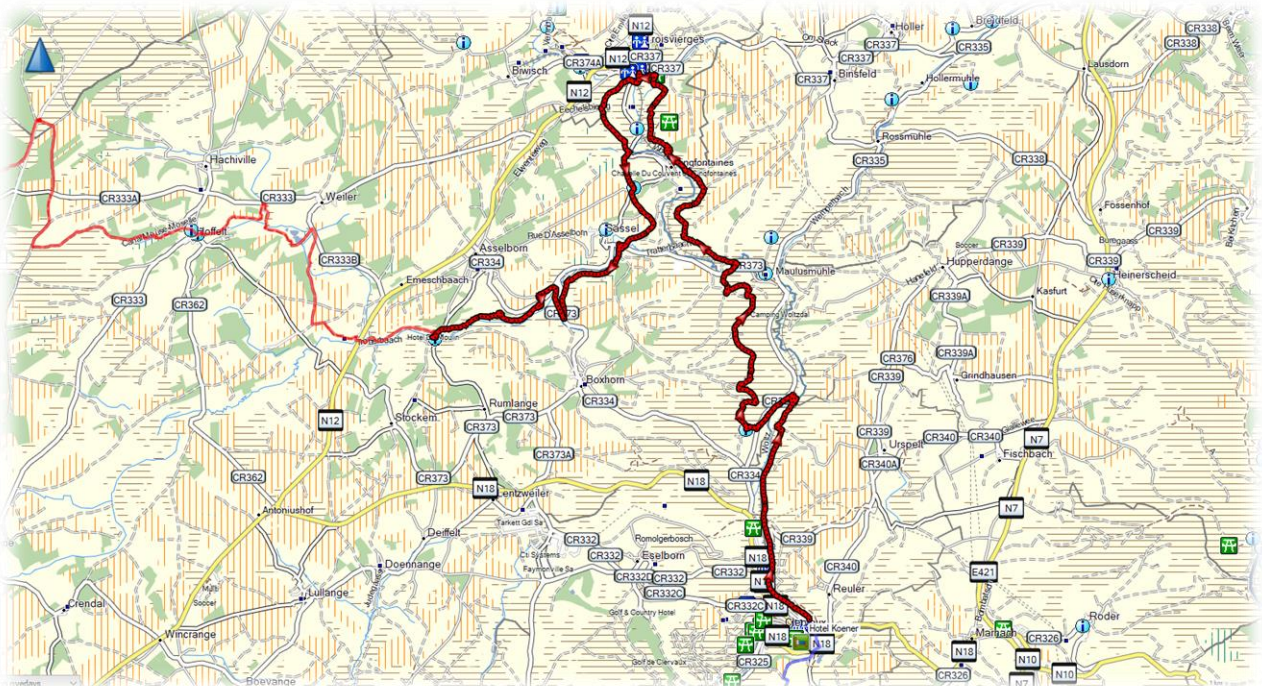
De Abdy van Sint-Maurice en Sint-Maur is een benedictijner abdy gelegen op het hoogste heuvels van Clervaux. De abdy werd gesticht in 1909 en momenteel verblijven er nog een dertigtal monniken.

Na onze wandeling worden de calorieën aangevuld met iets lekkers.

Woensdag 24 juni 2020

- Van : Clervaux
- Naar : Asselborn
- Afstand : 22 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 6 uur

Voor we op stap gaan nuttigen we nog een stevig ontbijt in hotel Koener.

We laten Clervaux met zijn schilderachtige kasteel en andere pittoreske gebouwen nu definitief achter ons. Klein dorpsfergoed, zoals molens, hebben de tand des tijds niet zo goed

doorstaan. In de 18de eeuw stonden er in Clervaux 8 watermolens opgelijnd langs de Clerve. Ze dienden een veelheid aan functies als graanmolen, schorsmolen, oliemolen, volmolen of voor aandrijving bij houtzagerijen.

Midden in de bossen staat de kapel van Notre Dame de Lorette, in rococo-stijl, gebouwd in 1762. De kapellen van dit type werden opgetrokken in de tijd van de Contrareformatie en zijn

meestal te vinden op hoogten buiten de stad. Deze bouwstijl noemt men “Santa Casa” (het huis van de Maagd). Volgens de legende werd de Santa Casa in 1294 getransporteerd vanuit het Heilig Land naar Loreto in Italië.

We volgen nu het oude pad van Clervaux naar Maulusmühle op de rechter oever van de Woltz. Hier vernadert de rivier ook van naam; van Woltz, wordt ze Clerve. De Woltz

ontspringt in de buurt van Huldange en stroomt tussen Kautenbach en Maulusmühle ongeveer parallel met de Eilek Trial.

Plots zien we een zwarte ooievaar voorbijvliegen. Het is uiteraard niet deze van de foto want het beestje kwam maar enkele seconden in beeld. De zwarte ooievaar is, in tegenstelling tot de witte ooievaar, een schuwe vogel die zich buiten de trek zelden buiten het bos of het moeras laat zien. Ook kleppert hij maar zelden met zijn snavel. De zwarte ooievaar lijkt qua

bouw op de witte ooievaar maar de kop, nek en vleugels zijn zwart met een sterke metaalglans. Snavel en poten zijn rood. De soort meet 122 cm en onze Europese broedvogels trekken weg om te overwinteren, soms tot in Zuid-Afrika. In ons land komt hij enkel voor in de Ardennen.

Midden in het bos komen we aan het wrak van de FK803. In de nacht van 20 op 21 maart 1945 werd het Britse vliegtuig FK803 van het type Hudson, dat op terugkeer was van een missie, neergeschoten in de buurt van Maulusmühle. Aan boord waren 4 bemanningsleden en 3 Belgische geheim agenten die zouden worden geparachuteerd achter Duitse linies voor een

geheime missie. Door weersomstandigheden moest operatie Walnut worden geannuleerd en het vliegtuig was op terugweg naar de basis van Tempsford in Engeland. Boven Koblenz heeft een Amerikaanse jager het toestel op zijn radar verward met een vijandig vliegtuig en vervolgens beschoten. Alleen de piloot slaagt erin om zich te parachuteren, de andere zes passagiers kwamen om bij de crash. Hun gemeenschappelijke graf in dit bos, is een plaats geworden die de waanzin van de oorlog herdenkt.

We doorkruisen nu het Beischend bos. Door het gesloten karakter, vertoont dit bos verscheidene mythische elementen. In het bos zouden mysterieuze ruïnes te vinden zijn van het oude dorp Beischend. Nadat de laatste inwoner het dorp had verlaten, zouden de

Tempeliers deze plaats hebben bezet. Hun geesten zouden er nog rondwalen. Maar wij hebben geesten noch ruïnes gezien.

Het Monument van de deportatie van Luxemburgse Joden. Dit monument staat bij de spooroverweg in Cinqfontaines. Meer dan zevenhonderd Joodse mannen, vrouwen en kinderen werden vanaf deze plaats weggevoerd. Deze geschiedenis begon in maart 1941 en eindigde in 1943. Dit monument werd ingehuldigd op 6 juli 1969 door de kunstenaar en